

MŪSU! PASTOGĖ

Eina nuo 1949 Australian Lithuanian Weekly Post Print Approved PP 255003/01774 Kaina – Price \$1.50 2006.03.15 Nr. 10 (2979)

Nepriklausomybės Šventė Adelaidėje

Pasirodo lietuviškos mokyklos tautinių šokių grupė, vadovaujama Ritos Sankauskienės (pirmą iš kairės). Plačiau apie Nepriklausomybės Šventę skaitykite "M.P." psl. 3.

Algimantas Kaballa Lietuvos įvykių apžvalga

16-osios Nepriklausomybės atkūrimo metinės

Lietuva paminėjo 16-ąsias nepriklausomybės atkūrimo metines. Kovo 11 d. ryte šventinių renginių maratoną pradėjo iškilmingas

Seimo posėdis bei vidurdienį Nepriklausomybės aikštėje surengta valstybės vėliavos pakėlimo ceremonija. Po jos buvo aukojamos mišios Vilniaus Arkikatedroje bazilikoje, o 14 valandą ant Didžiojoje gatvėje esančio pastato buvo atidengta paminklinė lenta 1998 m. mirusiam Nepriklausomybės akto signatarui Kazimieriui Antanavičiui pagerbti.

Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo aktą 1990 m. kovo 11 d. paskelbė Lietuvos Aukščiausioji Taryba - Atkuriamasis Seimas, kuriam pirmininkavo prof. Vytautas Landsbergis. Iki to laiko Lietuva pusę amžiaus buvo inkorporuota į ją okupavusios SSRS sudėtį.

Šventinius renginius užbaigė koncertas "Mes - Lietuvos vaikai" Vilniaus Nepriklausomybės aikštėje.

Kovo 11-toji

Kovo 11-toji – jubiliejinė diena, nes tą dieną 1990 m. antrą kartą šiame šimtme tyje buvo paskelbta, kad atstatoma istorinė Nepriklausoma Lietuvos valstybė. Šia proga, Lina Pečiūliūnienė, veteranė Lietuvos žurnalistė, straipsnyje pavadintame "...Ir Ilgai ir Laimingai gyveno" gvildeno modernios Lietuvos valstybės piliečių nuotaikas ir viltis. Straipsnis buvo spausdintas "Valstiečių laikraštyje" ir perspausdintas Vilniaus Bernardinų tinklalapyje, kuris yra vienas iš įdomesniųjų žinių rinkinių (www.bernardinai.lt). "Mūsų Pastogės" skaitytojams pateikiu kelias ištraukas:

"Viskas gerai - šią savaitę švenčiame jau 16-ąsias atkurtos nepriklausomos valstybės metines. Lietuvos sėkmė gėrisi aplinkini pasaulis ir tarptautinės organizacijos."

"Tikime tuo ir džiaugiamės? Kur jau ten. Jau antrą dieną po 1990-ųjų Kovo 11-osios prasidėjo konkursas: kas juodžiau nupieš valstybę, kas baisiau suplieks jos valdžią. Kritika yra labai geras demokratijos augalas, padedantis tobulėti, bet perdėtas plakimas gali ir nužudyti."

"Šiandien į piliečių galvas jau tvirtai įspautas vaizdas: "korumpuotos valdžios klanas, gaujų karai dėl ES pinigų". Pripašome ir dar baisesnių paveikslų. Ir tai daro ne koks nors likimo nuskriaustasis. [Tuo tarpu] Lietuvos pasiekimai nė kiek ne menkesni negu visų pokomunistinių šalių. Ir visų jų politinė sistema silpna: populizmas ir skandalai."

"Dėl juodžiausių epitetų mūsų valstybei pavadinti varžosi patys protingiausi politologai, pilietinės visuomenės kūrėjai. Visa tai - iš meilės, iš noro gerinti valstybę. O rezultatas - priešingas (...) Rusija į savo propagandos planą įsirašė: sukurti "artimajame užsienyje" korumpuoto klaną įvaizdį. Tai mes nuoširdžiai dirbame Rusijai?"

"Šiandien prieškarį Lietuvą vertiname kaip didžiulės sėkmės valstybę, nors ir prieštarai žvelgdami į Smetonos režimą. Bet nieko nepasimokėme. Ir dabar jau pasitaiko internetinių komentarų apie tai, kad nereikia bijoti rusų, atėję jie represuotų tik tą baisiąją valdžią."

"Kai dabar opozicijos politikai pavadina valdžią pinigų koalicija, be reikalo jie tikisi, kad kada nors išrinktus į valdžią juos pačius visuomenė vadins gražesniais vardais. Tokiame kontekste, kai pasitikėjimas partijomis, Seimu ir Vyriausybe numuštas beveik iki nulio, absurdiška manyti, kad visuomenė stebuklingai patiks tavo moralumui ar idėjomis."

Nukelta į 2 psl.

Mielieji Australijos lietuviai,

Pirmieji kovo mėnesį sugrįžę paukščiai, viversiai, savo čiulbėjimu ištirpina sniegą, savo sparnais atneša šilumą. Mergaitės, išgirdusios pirmąjį viversio čiulbėjimą, su sniegu tris kartus plaunasi veidą ir tada lieka gražios, skaisčios visus metus. Vaikai tris kartus apibėga namus ir visus metus būna linksmi kaip viversiai. (Prof. L. Klinkos pasakojimas). Ateina pavasaris, Lietuvos žmonės žiūri į dangų laukdami viversių, taip kaip prieš 16 metų laukėme ir sulaukėme pračiulbusių laisvės viversių.

Kovo 11-toji - Lietuvos pavasaris. Būkime linksmi, gražūs, neužmiršdami, kad pavasaris yra ir darbų pradžia, ir tęsinys, ir įsipareigojimų pildymas.

Sveikinu su Lietuvos atgimimo Švente!

Gabrielius Žemkalis

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybos pirmininkas
VILNIUS, 2006 m. kovo 11 d.

Dalijant ES pinigus stinga skaidrumo

Tiek Lietuvos valstybės tarnautojai, tiek piliečiai sutaria, kad skirstant Europos Sąjungos (ES) lėšas, trūksta skaidrumo ir atvirumo. Tai parodė sausio ir vasario mėnesį atlikta gyventojų apklausa apie ES struktūrinių fondų paramos skirstymo viešumą.

Tyrimas rodo, kad daugeliu aspektų valdininkų bei visuomenės nuomonė beveik sutampa. Antai, 45.1% apklausoje dalyvavusių valstybinių institucijų atstovų ir 49.6% piliečių mano, kad skirstant ES fondų paramą trūksta atvirumo; taip pat 50.6% piliečių bei 34% valdininkų mano, kad stinga skaidrumo.

Tačiau abi respondentų grupės visiškai prieštarai įvertino galimybę, kad "ES parama pasieks kiekvieną Lietuvos gyventoją". Šiuo atveju 43.9% piliečių teigė netikintis tokia galimybe, tačiau 35.8%

apklausoje dalyvavusių valdininkų tuo neabejoja.

Tyrimas rodo, kad tiek piliečiams, tiek valstybės tarnautojams trūksta aiškumo, kur bus nukreiptos 2007-2013 metais Lietuvai skiriamos ES lėšos. Pavyzdžiui, net 50.6% valdininkų ir 51.8% piliečių teigia esą "kažką girdėję" apie 2007-2013 metų Lietuvos prioritetus skirstant ES struktūrinių fondų lėšas.

Dar 13.5% valstybinių institucijų darbuotojų ir 27.9% piliečių teigia apskritai nieko nežinantys apie Lietuvos pasirinktus ES paramos skirstymo prioritetus.

Kalbėdami apie galimybės dalyvauti diskusijose bei svarstybose dėl ES lėšų skirstymo skaidrumo užtikrinimo, tokį norą dalyvauti asmeniškai išsakė 43% valdininkų ir 52% apklausoje dalyvavusių piliečių. (Pagal BNS)

Skolininkai užsienyje nebepasislėps

Anglijoje, Airijoje, Ispanijoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje gyvenantis lietuvis, tėvynėje palikęs nesumokėtų mokesčių kraštį, vieną dieną gali sulaukti nemalonaus svečio - antstolio. Dabar finansiniai įsipareigojimai skolininkus pasieks ir užsienyje, rašo dienraštis "Lietuvos žinios".

Individualios įmonės šių metų sausio 1 dieną "Sodros" (Socialinis draudimas) biudžetui buvo skolingos 48.7 mln. litų. Tiek skolingi 18,800 privačių įmonių savininkai.

Spalį priimtas specialus Europos Par-

lamento ir Tarybos reglamentas suteikė galimybę ES šalims senbuvėms ir naujokėms išieškoti procedūras vykdyti visose Bendrijai priklausančiose šalyse, išskyrus Daniją.

Jau buvo atveju, kai Europos vykdomuoju raštu pasinaudota išieškant emigravusių lietuvių tėvynėje paliktas skolas. 2005 metais Lietuvos antstoliams "Sodra" pateikė 9,000 vykdomųjų bylų. Iš viso antstoliai pernai mėgino į "Sodros" biudžetą išieškoti 79 mln. litų skolų, išieškojo 5 mln. litų.

(Pagal "Lietuvos žinias")

Lietuva skiepys egzotinius paukščius

Europos Komisija nutarė leisti skiepyti Lietuvos zoologijos sode laukomus laukinius paukščius. Tėn šiuo metu laikomi 553 paukščiai. "Kol kas zoologijos sodo paukščiai nebus vakcinuojami. Jei bus paukščių gripo pavojus - bus pradėta vakcinacija", - sakė Veterinarijos tarnybos direktorius. Lietuvoje kol kas grėsmingos paukščių gripo ligos atveju nenustatyta, tačiau reali grėsmė išlieka

"Lietuva jau veda derybas su paukščių

gripo vakcinoms tiekėjais. Mes norime užtikrinti rezervą, jei reikės, mes būsim pasirošę vakcinacijai, - sakė ekspertas. Kol kas naminių paukščių skiepimas Lietuvoje neatliekamas.

Lietuva laikysis tokių pat reikalavimų kaip ir kitos ES šalys. Europos Komisija apribojo prekybą vakcinuotais paukščiais, jų inkubaciniais kiaušiniiais ir vienadieniais vičiukais, tačiau leis prekiauti jų produktais.

♦ Kovo 5 d. Milan Babič, buvęs Kroatijos serbų lyderis, buvo rastas pasikores Jungtinių Tautų karo nusikaltėlių tribunolo Hagėje kalėjimo vienetėje. Tribūnolas jį buvo 2004 metais nuteisęs kalėti 13 metų už žudynes ir kitus karo nusikaltimus Kroatijoje 1991 - 95 metais.

♦ Naujai išrinktas Hamas organizacijos dominuojamas palestiniečių parlamentas pradėjo posėdžiauti kovo 6 dieną. Posėdžiai vyksta tuo pat metu Ramallah ir Gazos miestuose, palaikant ryšį per video. Izraelio keliu tarp Gazos ruožo ir Vakarinio kranto suvaržymai neleidžia didelei daliai parlamentarų susirinkti vienoje vietoje.

Naujas parlamentas tuoj nubalsavo atimti iš palestiniečių prezidento Mahmoud Abbasa ypatingas galias, kurias jam buvo suteikęs senasis Fatah organizacijos dominuojamas parlamentas paskutinėmis savo kadencijos dienomis. Parlamento Fatah nariai, protestuodami prieš nutarimą, išėjo iš abiejų posėdžių salių.

♦ Kovo 7 d. vakare Indijos hindu religijos šventajame Varanasi (Benares) mieste viena po kitos sprogo dvi bombos, užmušdamos 15 žmonių. Pirmoji sprogo Sankat Mochan šventykloje, kur šimtai maldininkų buvo susirinkę vakaro maldoms. Po kelių minučių antroji bomba sprogo geležinkelio stotyje. Visoje šiaurinėje Indijoje kurį laiką buvo uždarytos krautuvės, įstaigos ir mokyklos, kad užbėgtų už akių galimiems susidūrimams tarp hindu religijos išpažinėjų ir musulmonų.

Kovo 11 d. Indijos policija užtikino didelį

sprogmenų kiekį Mumbai (Bombėjaus) vienoje iš geležinkelio stočių, sustabdydama numatytą teroristinį puolimą.

♦ Kovo 9 d. Sydnejuje mirė žymus architektas Harry Seidler, suprojektavęs daug Sydnejaus miesto daugiakauščių pastatų ir pakeitęs miesto veidą. Harry Seidler gimė Vienoje 1923 m. ir atvyko į Sydnejų iš Kanados 1948 metais.

♦ Kovo 11 d. JAV prezidentas George W. Bush paskyrė naują JAV ambasadorių Australijai. Juo nominuotas teisininkas Robert D. McCallum. JAV ambasadoriaus Australijai postas vakavo 14 mėnesių, pasibaigus Tom Schieffer kadencijai.

♦ Kovo 11 d. į Marso kaimynystę atskrido pernai rugpjūčio mėnesį NASA organizacijos išsiųsta raketa. Ji sėkmingai pakeitė savo skridimo kryptį ir pradėjo skristi apie Marsą, ieškodama gyvybės ženklų bei tinkamų vietų eventualiam astronautų nusileidimui. Ši raketa (Mars Reconnaissance Orbiter) išbūs orbitoje apie Marsą dvejus metus.

♦ Kovo 11 d. Hagos kalėjimo kameroje mirė 64 metų amžiaus buvęs Jugoslavijos prezidentas Slobodan Milošević. Nuo 2001 m. birželio mėn. Jungtinių Tautų karo nusikaltimų tribunolas jį teisė Hagėje dėl genocido ir įvairių kitų nusikaltimų Serbijoje, Kroatijoje, Bosnijoje ir Kosovo provincijoje (viso 66 formalūs kaltinimai). Teismo procesas buvo nuolat pertraukiamas dėl Slobodan Milošević aukšto kraujo spaudimo ir širdies negalavimų.

♦ Kovo 12 dieną į Australiją atskrido karalienė Elžbieta II, prieš prasidedant Britų tautų sandraugos žaidynėms Melbourne. Kovo 13 dieną ji iš Canberros trumpam vizitui atskrido į Sydnejų, atidarydama naująją Operos rūmų vakarinę kolonadą, o kovo 15 dieną ji atidarys žaidynes Melbourne. □

Lietuvos įvykių apžvalga

Atkelta iš 1 psl.

“Galbūt mes, lietuviai, valstybės atkūrimą suvokėme kaip pasaką: po sunkios kovos su slibinu “ilgai ir laimingai gyvena...” Betgi taip nebūna. Gyvenimas kasdien atneša vis naujus iššūkus, susidūrimus, problemas, kurias, beje, demokratija leidžia ir išspręsti. Demokratija yra ir teisė suklysti, ir klaidas ištaisyti. Beje, tautosakininkai aiškina, kad pasakų formulė “ilgai ir laimingai gyvena” reiškia mirtį.

Ar “pamiršti” sovietų okupaciją?

Seimo opozicijos lyderį konservatorių Andrių Kubilių šokiravo politologų “pragmatiskam” pasiūlymas kuriam laikui Rusijai nepriminti sovietų okupacijos fakto. A. Kubiliaus neįtikino ir politologų argumentai, esą griežtos pozicijos besilaikanti Lietuva, įvertinus šiltėjantį Rusijos ir Vidurio Europos valstybių santykius, liks nustumta į šalį drauge su aktyviai besireiškiančiomis Baltijos šalimis ir Lenkija.

“Lietuva savo santykius su šiaurinė Putino Rusija turi grįžti remdamasi savo interesais ir savo tautos garbės ir savirabos samprata, nesidairydama, kaip elgiasi šiaurinė socialdemokratinės Čekijos ir Vengrijos vyriausybės”, - spaudos konferencijoje sakė A. Kubilius.

Praėjusią savaitę Čekijoje ir Vengrijoje viešėjęs Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas Budapešte parėšė apgailestaujančią ir jaučią “moralinę atsakomybę” už 1956 ir 1968 m. įvykius, kuomet Sovietų Sąjungos armija numalšino demokratinius sukilimus Vengrijoje ir tuometinėje Čekoslovakijoje.

Opozicijos lyderis spėjo, jog diskusiją dėl okupacijos žalos atlyginimo klausimo

siūlantys politologai šios iniciatyvos ėmėsi “ne vien tik savo iniciatyva”. A. Kubiliaus spėjimu, už politologų įžvalgą slepiasi Užsienio reikalų ministerijos siekis keisti Lietuvos poziciją Rusijos atžvilgiu.

Lietuvoje vėl atgijus diskusijai, ar verta reikalauti iš Rusijos atlyginti sovietinės okupacijos žalą, politologai rengia viešą paskaitą šia tema, kuria tikisi įtraukti ir problemos svarstymą platesnius visuomenės sluoksnius.

KGB Bendrai?

Į Vilniaus apygardos administracinį teismą kreipęsis buvęs prorektorius mokslo reikalams Jonas Grigonis prašo panaikinti Liustracijos komisijos sprendimą, kuriuo jis pripažintas bendradarbiavęs su KGB.

Kaip pranešė Lietuvos televizijos žinių laida “Panorama”, Liustracijos komisijos teigimu, Ypatingajame archyve išliko J. Grigonio užverbavimą patvirtinantys dokumentai, rašytiniai įrodymai. Pasak Liustracijos komisijos, pats J. Grigonis neneigia turėjęs reikalų su sovietų saugumu, nes esą tai jam priklausę pagal cinamas pareigas. Tačiau komisija nerado duomenų, kad pagal darbo įstatymą, ar universiteto statutą prorektorius mokslo reikalams privalėjo bendrauti su KGB.

Lietuvos gyventojų amžius

Lietuvoje yra didžiausias moterų ir vyrų gyvenimo trukmės skirtumas tarp visų Europos Sąjungos šalių. ES statistikos organizacijos “Eurostat” duomenimis, moters Lietuvos vidutinė gyvenimo trukmė 77,7 metų, o vyrai – 66,3 metų.

Rengiant apžvalgą naudotas Lietuvos spauda, ELTA, BNS, LGTIC ir “Bernardinai”.

ŽVILGSNIS

Per Vasario šešioliktosios minėjimą Sydnejuje kalbėjęs **prof. Algimantas Kabaila** dalį savo kalbos skyrė lietuviškai sunkiau suprantančiai jaunajai kartai. Spausdiname jo mintis. Red.

About Loyalty

Today we are celebrating the re-establishment of an independent Republic of Lithuania. Our Australian-Lithuanian Community faces new circumstances and new challenges which are different to those that prevailed during the long years of Lithuania's occupation by the Soviet Union.

Lithuanians and other Balts found shelter in Australia when we needed it most. During the past half a century our communities were an integral part of Australia. Lithuanians and other Balts have established themselves as good, reliable workers with a lower crime rate than some other ethnic groups. For half a century we

were and we remain good Australian citizens.

Sometimes we hear our love of, or our loyalty to Australia, questioned. This is simply a misunderstanding of love. It is natural to love the country where one comes from, where one had parents, grandparents and great-grandparents. It is equally natural to love and be loyal to the country where one lives, where the roots of one's descendants are established. There is no clash between the two. It is a kind of love that St. Paul talks about when he says that “love is not jealous”.

We, as a community of Australia, can be a great asset to Lithuania as good Australian citizens that have earned respect and good reputation among the majority of Australians. We should therefore not shy away from proclaiming our loyalty to Australia. Nor should we shy of nurturing among the members of our communities good Australian citizenship and love of Australia. I thank you all for participating in this commemoration of the restoration of Lithuania's Independence. May God bless Lithuania, may God bless Australia.

Litų spausdinimo istorija

(ELTA). Lietuvos banko muziejuje Vilniuje kovo 1 dieną buvo pristatyta knyga, kurioje pirmą kartą viešai paskelbti visuomenei iki šiol mažai arba visai nežinomi faktai apie dabartinio litų kūrimą.

Mindaugo Vinkaus knyga “Tikroji litų spausdinimo istorija. Lietuvos ir litų gamintojų keturiolika prieštarų bendravimo metu” išleido Lietuvos bankas.

Lito istorija aprašyta dvejose knygose dalyse. Pirmojoje, kuri apima 1989-1994 metus, prisimenama, kaip žinomi Lietuvos menininkai kūrė banknotų projektus, kaip istorikai diskutavo dėl jų koncepcijos. Taip pat apžvelgiama, kokią vaidmenį kuriant litą suvaidino sovietų saugumas, kaip ginčijosi Lietuvos bankas ir Vyriausybė, kodėl pirmoji litų laida bu-

vo nekokybiška, kaip buvo stengiamasi, kad jie būtų perspausdinti ir kokius išpareigojimus teko prisiimti Lietuvos bankui bei Vyriausybei, kad šiuos banknotus spausdinusi JAV korporacija juos pagamintų už savo lėšas.

Antrojoje knygos dalyje, kuri apima 1995-2004 metų laikotarpį, aprašoma, kaip Lietuvos bankas, saistomas išpareigojimų JAV korporacijai ir prognozuojant popierinių pinigų stygių, nutarė spausdinti naujus banknotus ir kaip galų gale ši spaustuvė turėjo sumokėti kompensaciją.

Tai antroji M. Vinkaus knyga apie naujausią Lietuvos pinigų istoriją. 2004 metais buvo išleista šio autoriaus knyga “Lito užkulisiai. Kęstučio Lyniko vaidmuo atkurto lito istorijoje”. □

Imigrantai iš Lietuvos – antrieji Anglijoje

Iš Europos Sąjungos naujokių imigrantai iš Lietuvos Didž. Britanijoje užima antrą vietą. Tai rodo Didž. Britanijos vyriausybės ataskaita. Statistika rodo, kad po ES plėtros 2004-ųjų pavasarį į Didž. Britaniją iš viso atvyko 346,000 imigrantų iš naujųjų ES narių – daugiausia iš Lenkijos, Lietuvos ir Slovakijos. Daugiau kaip 80% į Didž. Britaniją atvykusių imigrantų buvo jauni (18-34 metų), nevedę lenkai (204,895 imigrantų), lietuviai (44,715) ir slovakai (36,355). Tiek yra užregistruotų oficialiai. Bet Lietuvos Statistikos departamento duomenimis, pernai į Didž. Britaniją emigravo (4,200) šalies gyventojų. Tačiau, kaip pažymi Didž. Brita-

nijos vyriausybė, praėjusių metų pabaigoje darbuotojų iš Vidurio ir Rytų Europos srautas ėmė silpnėti. Ataskaitoje teigiama, kad nėra duomenų, jog dėl imigravusių darbuotojų 2005 m. būtų išaugęs pretendentų į socialines išmokas skaičius. “Apskritai, migracijos iš naujųjų ES valstybių narių ekonominis poveikis buvo nedidelis, bet iš esmės teigiamas”, - rašoma ataskaitoje.

Didž. Britanija yra viena iš trijų Bendrijos narių, kurios atvėrė savo darbo rinką darbuotojams iš ES šalių naujokių iš karto po jų įstojimo į ES 2004 metų gegužę. Be apribojimų darbuotojai iš Vidurio ir Rytų Europos gali migruoti ir į Airiją bei Švediją.

Su skandalingu EBSW dirbo ir valdžios vyrai

Beveik dvejus metus JAV kalėjime laikomas buvęs bankrutavusio ir milijonus indėlių gyventojams negrąžinusio EBSW koncerno prezidentas Gintaras Petrikas tvirtina, kad EBSW mokėjo atlyginimus keliems aukštiems valstybės pareigūnams, - rašo “Lietuvos rytas”.

Jis pripažino, kad buvęs Lietuvos banko vadovas Romualdas Visokavičius prieštaravo, kad EBSW privatizuotų Valstybinį komercinį banką bei kitus bankus. “R. Visokavičius visai bandė sutrukdyti mums įsigyti Valstybinį komercinį banką. Tad teko jį pašalinti. Mes iš tiesų inicijavome jam baudžiamąją bylą – tai tapo pagrindiniu argumentu atleisti R. Visokavičių”, - sakė G. Petrikas. Jis pripažino, kad vietoj R. Visokavičiaus Lietuvos banko valdybos pirmininku tapęs Kazys Ratkevičius buvo EBSW žmogus. Kaip ir buvęs

EBSW tarybos narys dabartinis Kauno viešbučio “Takioji Neris” gen. direktorius Sigitas Godelis. Tačiau tai buvę ne vieninteliai aukšti pareigūnai, kuriems EBSW mokėjusi pinigų. Pasak G. Petriko, EBSW etatinis darbuotojas buvo ir dabartinis Lietuvos banko vadovas Reinoldijus Šarkinas.

Jis taip pat pripažįsta, kad pagrindinius sprendimus priimdavo ne K. Ratkevičius ir ne R. Šarkinas, o tuometis premjeras Adolfas Šleževičius, su kuriuo G. Petrikas teigia bendradarbiavęs visais lygiais. A. Šleževičius, anot G. Petriko, kelis kartus prašė, kad sutiktų į bankų privatizaciją įleisti jo žmones. G. Petriko paminėti asmenys - R. Šarkinas, K. Ratkevičius, A. Šleževičius, S. Godelis buvo iškviesti į EBSW problemas tyrusią Seimo komisiją ir davė parodymus. Jie neigė vykdę EBSW ar G. Petriko užsakymus ar gavę pinigų. □

Bendruomenės baruose

Canberriškiai atšventė Vasario 16-ąją

Algis Bučinskas

Malonu buvo dalyvauti ir kartu su Canberros lietuviais atšventi mūsų Nepriklausomybės Dieną. Kaip jau įprasta, prie durų kiekvieną atvykusį sveikina su šampano taure. Užsakyta klubo salė su tvarkyta. Taigi, "valdžia" nenešioja kėdžių, su baltu popieriumi nedangsto stalų. Jie ramiai šypsodamiesi pasitinka atvykstančius, jaučiasi šios šventės šeimininkais, primenančiais senas bajoriškas gadynes šiandieniniame gyvenime. Jokių aukų lapų. Vietiniams, susirinkusiems į šią šventę, už maistą ir gėrimus apmokama iš palūkanų.

Atidarydamas šventę, ALB Canberros Lietuvių Bendruomenės Sąjungos pirmininkas Viktoras Martišius, kaip pridera geram gospadoriui, trumpai pasveikina susirinkusius lietuviškai ir angliškai, primindamas, kad susirinkome pakelti taures Lietuvos istorijoje svarbiausią dieną pagerbti ir pakviečia tos dienos prelegentą – prof. Algį Kabailą.

Prof. Algimantas Kabaila.

Profesorių gražiai, suglaustai priminė mums istorinius įvykius ir mūsų, susijusius su kovomis atgaunant Nepriklausomybę. Šios dienos reikšmę neatsitiktinai dar labiau suprasmino svečias Vytautas Landsbergis (sūnus), kurio tėvas be ginklo, su daina grąžino tai, kas priklausė mūsų valstybei. Prelegentas svečiams kitataučiams trumpai papasakojo apie mūsų meilę savo gimtam kraštui, ištikimybę ir pagarbą mus įsivaikinusiai valstybei. Vytautas Landsbergis lietuviškai, o Sigita Gailiūnaitė vertėjaudama angliškai kalbantiems davė progos susipažinti su šiuo garbingu svečiu iš Lietuvos. Išgirdome apie praleistas studentiškas dienas Gruzijoje, kūrybą įvairiose meno šakose. Gimęs muzikų šeimoje, kur

Vytautas Landsbergis (jun.).

gavo pradžią kūrybinei veiklai, jis tarsi naujas žiedas prasiskleidžia visame savo spalvų derinyje: kuria muziką, rašo knygas vaikams, dainuoja. Bet svarbiausia yra tai, kad jo visa kūryba daugumoje yra skirta vaikams, o tai, be abejonės, turi didžiulę auklėjimo reikšmę. Yra mėgiamas, vertinamas ir pripažintas. Vytautas, jaunatviškos išvaizdos, auginą dar dvi jaunas dukreles, bet jei į kampą prispausi, patydom prisipažinti, kad turi ir 3 anūkus. Jo kūryboje nemažai gražaus ir prasmingo humoro. Pavyzdžiui, kada jaunas vyras, įsilinksminęs karčiame, važiuodamas per tiltą nukrenta nuo žirgo ir nusirisdamas į gilią prarają praranda gyvybę, jo mylimoji liūdi iki pietų, sesuo – porą metų, o motinos širdis verkia iki grabo lentos... Atrodo, kad Vytauto dainuojamai poezijai nemažai įtakos turėjo Vytautas Kernagis, kuriuo žavėjosi jaunosios dienos.

Kai susimąstai apie Vytautą Landsbergį, visi trys paliks savo gilius pėdsakus Lietuvos istorijos puslapiuose: senelis – savo architektūriniais pastatais; tėvelis – kaip Nepriklausomybės režisierius, kuris savo ryžtu, drąsa, diplomatija, stiprybe

įkvėpė ne vieną to meto lietuvių ūkėti pergale, buvo ir yra nepalaužiamas ne tik galingo okupanto, bet ir šavų šaldomas kibirais šmeižo vandens, vašinamas provokacijomis ir visokiu neįtikinamu melu (tai tęsiasi ir šiandieną), nepasidavė ir dabar nepasiduoda. Jo dėka vėl turime savarankišką valstybę. Anūkas ir sūnus – jaunas kūrėjas, kurio pasakos spausdinamos įvairiomis kalbomis (net japonų), muzikos kompozitorius, dainininkas, režisierius. Dėkoju Vytautui už malonų pokalbį ir galimybę nors trumpai susipažinti su jo kūryba.

Malonu buvo apsilankyti ir pasimatyti su mieliais draugais ir pažįstamais canberriškiais. Ir galėkitės sydnėjiskiai, kad tikrai praradote progą pabendrauti su (na, kaip žodį berinktum įvertinimui – jis vis tiek bus per "silpnas") Vytautu Landsbergiu (jun.). Atrodo, kad šventėje dalyvavo visi, nes, užmetus akį į dalyvius, neteko pasigesti nuolatinių veidų.

Kažkas paklausė, ar nebus per sunku grįžti tą pačią dieną į Picton? Kai pakili nuotaika ir įspūdžiai gražūs – nuovargis neegzistuoja. □

Nepriklausomybės Diena Canberroje. Bendras salės vaizdas.

Visos nuotraukos Tado Žilinsko.

Nepriklausomybės Šventė Adelaidėje

Valė Marcinkonytė

Lietuvos Nepriklausomybės minėjimas Adelaidėje įvyko Vasario 19 dieną Lietuvių Namuose, dalyvaujant dideliame skaičiu tautiečių.

ALB Adelaidės Apylinkės Valdybos pirmininkas Leonas Vasilūnas pasveikino gausiai susirinkusius su Nepriklausomybės švente ir priminė, kad tėvai paaiškinant savo vaikams ir anūkams šios šventės prasmę ir reikšmę lietuvių tautai.

Po to jis perskaitė LR Užsienio reikalų ministerijos valstybės sekretoriaus Remigijaus Motuzo kalbą, pasakytą 2004 metais Lietuvos valstybės atkūrimo 86-tųjų metų minėjimo proga.

Įsidėmėtinos mintys: "Jei nebūtų Vasario 16-osios, ar būtų ėję pokario metu į miškus poetai bei ūkininkų vaikai ir ėmę į rankas ginklą, o paskui gulę ant grindinio? Ar būtų skambėjusios lietuviškos dainos Sibiro snieguose, Punksio ir Seinų krašte? Ar būtų buvęs Lietuvos vardas žinomas pasaulyje? Ar būtų buvęs Lietuvos partizanų laiškas Popiežiui? Ar būtų buvusi Katalikų Bažnyčios Kronika? Ar būtų buvęs Sąjūdis? Ar būtų įvykęs valstybės atgimimas, kurio dalyviai ir liudininkai visi mes buvome?"

Meninėje programoje dalyje Sietynas Kubilius padeklamavo Maironio eilėraštį "Vakaras ant Keturių Kantonų ežero" ir Kazio Bradūno eilėraštį "Tokia yra istorija". Neabejojant, kad Sietynas yra geriausias Australijos lietuvių jaunos atžalos deklamatorius.

Santūrus, bet daug reiškiantys rankų

Leonas Vasilūnas.

mostai, tikėjimas perduodant poetų mintis sujaudina klausytoją, priimant savo širdin žodžių prasmę. Nenuostabu, kad baigus deklamuoti, salė sugriaudė garais plojimais.

Lietuviškos mokyklos tautinių šokių grupė, vadovaujant Rūtai Sankauskienei pašoko "Suktinį", "Sėjau rūtą", "Žiogelius" ir "Moksleivių polką". Malonu buvo stebėti mažųjų šokėjų pastangas, rankučių plojimus ir kojųjų trepsėjimus. Gi, labiausiai džiaugėsi mamytės ir močiutės, nes gi savas "pelėdžiukas" visuomet gražiausias.

ALB Adelaidės Apylinkės Valdybos sekretorius Jasonas Vasilūnas apdovanojo šokėjus kukliomis dovanėlėmis.

Choras "Lituanica" diriguojant ir akompanuojant Jonui Pociui, sudainavo

Lietuviškos spalvos Australijos Dienos proga

Kiekvienais metais visoje Australijoje sausio 26 d. Australijos Diena yra švenčiama labai iškilingai. Parada, koncertai, skiriami žymenys asmenims, kurie yra nusipelnę Australijos gerovei.

Be kitų įvairių renginių, šiais metais Adelaidėje vyko gal ir neįprastas renginys seniausiose West Terrace Adelaidės miesto kapinėse, kur stovi daug paminklų mirusiems garsiems ir pasižymėjusiems Australijos žmonėms. Vienas paminklas, prie kurio Australijos Dienos proga susirenka įvairių tautybių asmenys yra paminklas Carl Linger – vokiečių kilmės kompozitoriui, kuris yra sukūręs nemažai muzikos australiškais temomis.

Šiais metais Australijos Dieną prie Carl Linger paminklo buvo nuvykusi ir LR Garbės konsulė Janina Vaboliienė OAM. Po įvairių iškilmų ir kalbų ant kompozitoriaus kapo buvo dedami vainikai ir gėlės, prieš tai pranešant asmenų pavardes ir pareigas. LR Garbės konsulė padėjo trijų lietuviškų spalvų vainiką, kas labai nustebino ir sujaudino iškilmų dalyvius, nes tai pirmas kartas, kai lietuvių atstovė padarė tokį gestą. Konsulei iškilmų rengėjai la-

Nuotraukoje – LR Garbės konsulė Adelaidėje Janina Vaboliienė.

bai nuširdžiai padėjo, prisimindami ir didelį lietuvių įnašą į Australijos visuomeninį, ekonominį ir kultūrinį gyvenimą.

V. Patupas

dainas: "Kur giria žaliuoja", "Oi toli, toli", "Jūra" ir "Laisvės varpas".

Kalbant apie lietuvišką chorą ir dainas, geriausia būtų pacituoti operos solistės Vincės Jonuškaitės - Zaunienės mintis. Ji sako: "Mūsų dainos – tai gražiausias ir tobuliausias tautos sielos ir tautos būdo įsikūnijimas. Tai – mūsų siela, gyvybė ir amžinumas".

Po minėjimo įvyko vėliavų nuleidimas prie paminklo žuvusiems, kurį drausmin-

gai pravedė skautai.

Džiugu, kad pirmajai kartai vis daugiau apleidžiant lietuviškus postus, atsiranda jaunesnių žmonių, kurie, gerbdami savo tėvų ir prabėgusių šaknis, jaučia pareigą ir norą perimti lietuviškos bendruomenės išlaikymo testinumą. Sprendžiant apie pareikštas asmeniškas padėkas pirmininkui Leonui Vasilūnui, jie įrodė, kad šį pirmą egzaminą nauja, jauna Valdyba išlaikė gerai.

Lietuva iš arti

Vilniaus katedros lobynas

(ELTA). Katalikų Bažnyčiai sugrąžintą Vilniaus katedros lobyną ateityje numatoma saugoti ir eksponuoti sostinės Šv. Mykolo bažnyčioje, kurioje iki šiol veikė Architektūros muziejus.

Kaip spaudos konferencijoje sakė Vilniaus arkivyskupas kardinolas Audrys Juozas Bačkis, dalį iš Bažnyčiai perduotų 988 neįkainojamų liturginių vertybių – monstrancijų, relikvijorių, liturginių indų ir rūbų ir kt. – iš Lietuvos dailės muziejaus perėmusi Vilniaus arkivyskupijos kurija jau išvežė iš Taikomosios dailės muziejuje įrengtos lobyno salės ir patikimai saugo specialioje saugykloje, kurios vietos arkivyskupas neatkleidė saugumo sumetimais.

“Pagaliau atkuriamas istorinis teisingumas – įgyvendinama šių vertybių aukotojų ir kūrėjų valia bei noras, kad jos tarnautų Dievo garbinimui. Ypatingi religingų žmonių pagarbos objektai yra relikvijoriai su šventųjų relikvijomis. Šioms žmonių pamaldumo reikalingoms vertybėms reikia tinkamos erdvės saugoti, nes pasaulietinės ekspozicijų salės negali užtikrinti deramos pagarbos bažnytinėms šventenybėms, pažeidžia aukotojų valią ir įžeidžia jų religinius jausmus”, – teigė kardinolas.

Kultūros ministras Vladimiras Prudnikovas vadino Vilniaus katedros lobyno perdavimą istoriniu įvykiu, džiugiu visai visuomenei. Ministras išreiškė viltį, kad vertingiausias bažnytinių vertybių rinkinys, perduotas bažnyčiai įgyvendinant Lietuvos Respublikos ir Šventojo Sosto sutartį “Dėl bendradarbiavimo švietimo ir kultūros srityje” ir vadovaujantis Katalikų bažnyčios nuosavybės teisės į kilnojamąsias kultūros vertybes atkūrimo įstatymu, bus išsaugotas ir prieinamas plačiai visuomenei.

Pasak kardinolo A. J. Baččio, sovietmečiu nacionalizuotos ir pagaliau atgautos Bažnyčiai priklausiančios vertybės bus naudojamos pagal paskirtį – liturginių švenčių ir iškilmų metu. Vilniaus katedros lobyną, kuriam priklausė keturios monstrancijos, apie 30 taurių, daug žvakidžių, žiedų ir kitų sakralinių vertybių, ateityje numatoma saugoti Šv. Mykolo bažnyčioje, kurioje bus įrengtos patikimiausios ir moderniausios apsaugos sistemos. Lobynų priklausė ir 280 votų, esančių Vilniaus arkikatedroje prie šventųjų paveikslų.

Kardinolas parodė ir vieną ypatingą

Nuotraukoje – dalis katedros lobyno.

vertybę iš Vilniaus katedros lobyno – šventajam karaliai Kazimierui dedikuotą didelę aukojimo taurę su šventojo atvaizdu, kuri per šiuos metus Šv. Kazimiero iškilmės jau buvo padėta ant altoriaus Šv. Kazimiero bažnyčioje Vilniuje.

A. J. Bačkis užtikrina, kad Vilniaus katedros lobyno vertybės bus ne tik naudojamos liturgijoje, bet prieinamos ir visuomenei.

Iš pradžių Vilniaus katedros lobyną norėta saugoti ir eksponuoti Vilniaus arkikatedroje, čia net buvo įrengta speciali patalpa. Pasak menotyros daktarės Sigitos Maslauskaitės, europinėje praktikoje yra įprasta eksponuoti sakralines vertybes katedrose, kaip yra Šv. Petro bazilikoje Romoje, Koelno, Fribūro ir kitų miestų katedrose. “Vilniuje šios minties atsiskyta, nes specialistai nustatė, kad Vilniaus arkikatedroje esanti patalpa vertybėms eksponuoti netinkama dėl drėgmės ir kitų klimato matavimų. Šią patalpą numatoma panaudoti ekspozicijoms apie Arkikatedros archeologijos tyrimus, architektūrą, paveldą ir kitoms”, – sakė ji.

Praejusiais metais Vilniaus arkivyskupo A. J. Baččio dekretu buvo įsteigtas Bažnytinio paveldo muziejus, kurį norima įkurdinti restauruotame bernardinų vienuolyne Maironio gatvėje ir Šv. Mykolo bažnyčioje. “Tikiuosi, kad su Vyriausybės ir Vilniaus miesto savivaldybės pagalba per trejus metus bus restauruotas dabar apgailėtinos būklės bernardinų vienuolyno ansamblis”, – sakė Vilniaus arkivyskupas. Jis užsiminė, kad įrengiant Bažnytinio paveldo muziejų vienuolyno patalpose norima pasitelkti italų architektus, turinčius patirties projektuojant tokio pobūdžio šiuolaikinius muziejus Italijoje.

Vilnius tampa gintaro ir juvelyrkos sostine

Pasaulio juvelyrkos parodų kalendoriuje jau trečius metus iš eilės galime rasti Vilniuje vykstančią Tarptautinę Baltijos juvelyrkos parodą „Amber Trip“. Šiemet paroda vyko kovo 10-13 dienomis viešbučio „Reval Hotel Lietuva“ konferencijų centre (Konstitucijos pr. 20).

Norą dalyvauti parodoje pareiškė rekordinis dalyvių skaičius (apie 120) iš Lietuvos, Lenkijos, Rusijos, Latvijos, Turkijos, Ukrainos, Italijos, Ispanijos, Australijos, Graikijos. Galime paminti dalyvius iš Lietuvos: Astijaus Jasaičio gintaro dirbinių įmonė „Napoleonas“, „Crystal

Creation“, garsaus išeivijos verslininko Juozo Kazicko dukters Jūratės Kazickaitės UAB „Jūratės akmenėliai“, „Beata amber“, „Auksinis velniukas“, iš Lenkijos „Perpol“, „Marcello“, „Zloty Skorpion“, iš Turkijos „Ital Gold“, iš Ukrainos „Kijevskij juvelyrny zavod“ ir daugelis kitų.

Gintaras – Lietuvos auksas, todėl savime aišku, kad parodoje jo dirbiniai buvo skiriamas didžiausias dėmesys. Tačiau III Tarptautinėje Baltijos juvelyrkos parodoje „Amber Trip“ rasime ir vis daugiau auksinio, sidabro dirbinių, juvelyrms skirtos įrangos bei įrankių, pusfabrikačių, perlų, brangakmenių ir pusbrangių akme-

Kaip malonu...

Isolda Poželaitė - Davis AM

Literatūra

Laimantas Jonušys analizuodamas Andriaus Martinkaus straipsnį “Aurora, arba Brėkstanti ateities politikos aušra,” prieina išvados, kad “autorius pagal dabarties reiškinius bando atpažinti ir nusakyti dabartinę visuomenės ir politikos plėtotės tendenciją.” Įdomu tai, kad kai kurios autorius ir recenzento išvados ne tik pritaikomos pokomunistinei Lietuvai, bet ir demokratiškiems Vakarų kraštams. Vis dėlto, autorius straipsnyje yra palyginimų ir sprendimų, su kuriais vargu ar galima sutikti. Tačiau, įdomu pasiskaityti, kokia visuomeninė ir politinė atcitis prognozuojama Lietuvai. (Šiaurės Atėnai sausio 14, 21).

Sigitas Geda, gal šmaikštaudamas, rašo, kad “ėse (essay) žanras atsirado gal todėl, kad eiles, tokias, kokios jos rašomos dabar, ne taip įdomu skaityti, ir kad esė tėra išplėstinis eilėraštis.” Kažin? (ten pat)

Literatūrinis koliažas armėniška tema – dėmesio vertas straipsnis. Reporteris L. Jakimavičius kalbasi su armėnų rašytoju Vahag Grigorian, kurio veikalai “Lyderio gyvenimas ir mirtis,” “Priešaušrio tamsa,” “Paukščių siela,” už kurį autorius buvo apdovanotas Armėnijos rašytojų sąjungos premija, ir kiti veikalai bei knygos vaikams, supažindino platesnę skaitytojų publiką su jo kūriniais. Grigorian yra vedęs lietuvių, yra Lietuvos pilietis ir nuo 1995 metų nuolatinais apsigyveno Lietuvoje.

Straipsnis ne tik nušviečia autoriaus asmenybę, bet ir supažindina su armėnų tautos istorija, perpinta religinių persekiojimų (armėnai krikščionys, bet nepriklauso nei stačiatikiams, nei katalikams), genocido bangomis ir išeivijos problemomis (ten pat).

Neužmiršta liko ir išeivija. **Sydnejiško Jurgio Janavičiaus** “Umfo nuotykių” iliustracijos puikuojasi “Š.A.” laikraščio puslapiuose.

Šiaulių policininkai mokinsis angliškai

Su NATO kariškiais dažnai bendraujantys Šiaulių policininkai teigia pajutę anglų kalbos spragas, tačiau žada jas užlaistyti. Jau pasirašyta trišalė sutartis tarp Šiaulių miesto vyriausiojo policijos komisariato (VPK), Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos bei Europos socialinio fondo agentūros dėl paramos, reikalingos Šiaulių policininkams, siekiant tobulinti anglų kalbos įgūdžius.

Kaip skelbia Šiaulių miesto VPK, gavus finansavimą planuojama vykdyti projektą, kuris tęsis 26 mėnesius ir kurio metu 528 pareigūnai tobulins anglų kalbos vartojimo gebėjimus.

“Padidėjus užsienio piliečių srautui, dėl užsienio kalbų įgūdžių stokos policijos pareigūnams sudėtinga bendrauti su kitų šalių gyventojais, suteikti jiems reikalingos informacijos”, – rašoma pranešime.

Parodos svečiai galėjo susipažinti su naujausiomis gintaro ir juvelyrkos tendencijomis apskritai, užmegzti naujų asmeninių ir verslo pažinčių, nusipirkti ar užsakyti jiems patikusius eksponatus.

Parodos įkūrėjo ir organizatoriaus Giedriaus Guntoriaus nuomone, parodą šiemet aplankys daugiau nei 10,000 lankytojų iš Lietuvos ir viso pasaulio.

Muzika

“Gera! groti neužtenka”, – sako Liudas Mockūnas, “šiuolaikinio improvizacinio bei avangardinio laisvojo džiazo atstovas, kurio muzika ištrina ribas tarp džiazo ir akademinių muzikos.” Jo nuomone, yra svarbu, kad muzikiniai kūriniai būtų publikuojami ir prieinami plačiai publikai. O tai nėra lengva pasiekti srityje, kurioje labai didelė konkurencija. Liudas Mockūnas yra Lietuvos džiazo ambasadorius ir nuolat muzikuoja užsienyje su tarptautinėmis grupėmis. Jis taip pat yra tarptautinių džiazo projektų iniciatorius.

Muzikos koncertų kainos. Koncertų bilietų kainos įvairuoja Lietuvos miestuose. Vilniuje bilieto kainos yra nuo 10 iki 30 Lt., bet gali būti ir brangesnės, priklausomai nuo koncertuojančio muzikinio ansamblio ir užsienio solistų dalyvavimo. Tačiau ir Vilniuje, ne tik provincijos miestuose, yra koncertų su nemokamu įėjimu. Klaipėdoje, Jurbarko ir Šiauliuose bilietų kainos yra nuo 3 iki 15 Lt., bet gali būti ir brangesnės. Aišku, negalima jų lyginti su bilietų kainomis Sydnejuje dėl pragyvenimo lygio ir kitų priežasčių, tačiau, manding, Lietuvoje daugiau žmonių gali sau leisti lankyti koncertus.

Menas

Kas yra kičas mene? Kičas – vokiečių kalbos žodis Kitsch. Pagal “Wahrig Deutsches Wörterbuch” “Kitsch – dem Geschmack der breiten Masse angepasste, meist süßlich-sentimentale, der Wirklichkeit nicht entsprechende Scheinkunst.” (Nelabai tobulame vertime tai būtų – plačiųjų masių skoniui pritaikyta, daugiausiai saldžiai sentimentali, tikrovę neatitinkanti meno imitacija). Kiču Eglė Mikalajūnaitė vadina Pilies gatvės paveikslų turgų. Anot jos, ne stilių įvairovė ir kitose srityse glūdi šių paveikslų skirtumas, bet “... akivaizdžiausias skirtumas – katinų skaičius ir paveikslų dydis; tačiau ir šoks toks autorinis originalumas garantuotas.” Ar tai nėra “šoks toks” prieštaraštas? Turimi prisipažinti, kad 2000 metais mačiau “tame paveikslų turguje, turgelyje”, kaip recenzentė sumenkinančiai rašo, paveikslų, kurių kompozicija, techniškas atlikimas, spalvų pasirinkimas, o svarbiausiai nuotaikos dvelksmas, patraukė mano akį. Praėjo penkeri metai... gal kas ir pasikeitė? □

Bendruomenės baruose

Klausimai atvykusiam LR Prezidentui

Su Prezidentu Valdu Adamkumi kalbėjome kovo 1 dieną Aucklande besibajiant oficialiam Lietuvos vadovo vizitui Australijoje ir Naujojoje Zelandijoje.

Kaip gimė šių valstybių ir darbo vizitų sumanymas?

Pradėsiu šiek tiek iš tolo. Pirmuosius 15 Lietuvos nepriklausomybės metų daugiausia dėmesio kreipėme į santykius su Europa ir JAV, o šiandien, kai jau esame Europos Sąjungoje ir NATO, orientuojamės į platesnius užsienio tikslus. Nebesiribojame Europoje tarptautines saugos klausimas; ta kryptimi sėkmingai dirbome net ir su buvusiomis sovietinėmis respublikomis Gruzija, Azerbaidžanu, Ukraina. Į Australiją ir Naująją Zelandiją nutarėme vykti, nes ten yra nemažai lietuvių išeivių, o šios šalys kaip ir tame pačiame regione esantys Singapūras ir Tailandas, teikia galimybę ekonominiams santykiams, naujų rinkų atradimą Lietuvai.

Lietuvoje kai kas klausia, kam reikėjo važiuoti taip toli?

Šiais laikais geografiniai nuotoliai neturi jokios reikšmės – per 12 valandų galima pasiekti beveik bet kurią pasaulio šalį. Tai požiūrio reikalas. Kartais susidaro įspūdis, kad pas mus yra nemaža grupė žmonių, kurie norėtų, kad visą Lietuvą apsiųstų tvora, niekur už jos neiškištumėm nosies, tikrai šūstume savo sultyse. Tuomet galvotume, kad esame patys geriausi pasaulyje, galime gyventi patys vieni.

Ką sakytumėte tiems, kam atrodo, jog su jumis už mokesčių mokėtojų pinigų keliauja per daug žmonių?

Na, aš nežinau. Kaip tokiu lygio valstybinio vizito delegacija yra labai maža (Prezidentą lydi 4 žmonės – R.B.), o su mumis keliaujantys verslininkai patys už viską susimoka ir jų galėtų būti dar daugiau.

Kuo naudingas buvo vizitas Australijoje?
Pats faktas, kad Lietuva gali bendrauti

su kita valstybe, svarstyti ne tik žmoniškus, bet ir bendruosius tarptautinius klausimus ir yra kviečiama pasakyti savo nuomonę, kuri įdėmiai išklausa, rodo mūsų valstybės pripažinimą visame pasaulyje. Jeigu tokio ryšio nebūtų, galėtume džiaugtis tik patys savimi.

Daug Australijos gyventojų nepatenkinti per didelę Amerikos įtaką savo šaliai, piktnašis savo vyriausybės pataikavimu „amerikonams“ – ministras pirmininkas John Howard vadinamas prezidento Busho šuniuku ir pan. Kaip jums, didžiausią savo gyvenimo dalį praleidusiems JAV, atrodo tokia dabar užėjusi tartum anti-amerikietiško mada, vadinama „bjauriojo amerikiečio“ kompleksas? Iš dalies ji jaučiama ir Lietuvoje.

Idomu, kad šį klausimą mes palietėme ir pokalbyje su Australijos ministru pirmininku. Aptarėme Amerikos-Europos santykius, amerikiečių požiūrį į Europą, o tam tikru laipsniu ir Lietuvos vaidmenį tame visame reikale. Aš manau, kad daug kas nustebins sužinojęs, jog šiuo klausimu yra labai didelė nuomonių įvairovė, netgi ir aukščiausiojo lygio. Australijos vyriausybė įsitikinusi, kad Europa yra labai priešiška Amerikai, ir kad Amerika į tai aštriai reaguoja. Man atrodo, kad toks įvaizdis nėra visai tikslus ir tai besiaikinant mūsų pokalbis su John Howard užtruko ilgiau negu buvo protokolo numatyta. Aš iš savo pusės turėjau progos išaiškinti jam Lietuvos požiūrį į Europos Sąjungą, kodėl mes joje esame.

Vienu žodžiu, jūs nesitarėte, kaip bendromis jėgomis apgauti amerikonus?

Ne, jokios bendros sąmokslinės politikos drauge su Australia nevystėme prieš Jungtines Valstijas (juokiasi).

Jums, kaip buvusiam išeiviui, turėtų būti gerai pažįstamas terminas „išlaikyti lietuvių“. Sovietiniais laikais atvažiavusių į Lietuvą piktindavo rusų kalbos užrašų buvimas. Kaip vertinate tai, kad dabar Vil-

Prezidentą Valdą Adamkų N.Zelandijoje pasveikino maoriai. Džojos Barysaitės nuotr.

niaus gatvėse pasižvalges į užrašus, įskaitant keiksmažodžius, jokių būdu neatspėtum, kad esi Lietuvoje?

Aš manau, kad tai atspindi globalizmą, riedėjimą į universalumą.

Ar tas globalizmas, jūsų nuomone, neprisidaro būtent tos okupacijos metais taip brangintos lietuviybės? Štai neseniai taip didžiavomės atgavę litą, o netrukus ir vėl jo neteksime. Ar vietoje surusėjimo mums negresia „suanglijimas“?

Aš manau, kad verslo reklamos, prekybos iškabos ir net to paties mūsų piniginių vienetų pakeitimas bendra europine valiuta, neturėtų nustelbti mūsų tautinio identiteto. Jeigu mes tik tiek vertiname savo kultūrą ir tautinių vertybių savyje turime tik tiek, kad bet kokios išorinės reklamos, kurias matysime bet kurioje pasaulio šalyje, mums pakenks, tada mes esame tiek ir tverti. Ne, mūsų kultūra, tautinės vertybės yra ne reklamose svetimomis kalbomis, o mūsų viduje. Jeigu kyla abejonės dėl nutautėjimo, žvilgsnį reikia nukreipti į mokyklą ir į šeimą.

Garsioji australų rašytoja Colleen McCullough, kurią jūs priėmėte pernai Vilniuje vykusios knygų mugės metu, nepaprastai susižavėjusi jumis, sakė, kad

Lietuva laiminga turėdama vienintelį prezidentą pasaulyje, kuris tiek daug skaito. Kaip randate laiko knygai?

Jeigu pavyksta savaitgalį išsilaikyti namuose, tai knyga viešpatuoja, arba jeigu dar lieka jėgų po eilinės dienos darbų, prieš užmigdamas valandą iki vidurnakčio visuomet galiu skirti knygai. Na, ir žinoma, daug galiu paskaityti atostogų metu.

Melbourne pastebėjote, kad tapęs prezidentu nustebote, kodėl jums nekada nepasakė, kad absoliučiai neturėsite privataus gyvenimo... Ar dėl to neatostogaujate Lietuvoje?

Kodėl? Lietuvoje mes atostogaujame – vasarą, labai mėgstame Nidą, nuvažiuojame į Palangą. Tačiau niekada neįmu visų atostogų iš karto, dalį palieku žiemai ir tada vykstu su žmona į šiltus kraštus, ten, kur galime susitikti su senais draugais, giminėmis. Sakydama, kad neturiu privataus gyvenimo turėjau omenyje kad ir tokį paprastą dalyką, kad negaliu kada šauna į galvą nuvažiuoti aplankyti bičiulio, iš anksto nepranešęs pasibėsti prie durų, nes tai surišta su apsaugos vyrais, kurie turi savo pareigas.

Labai dėkoju už pokalbį.
Kalbėjosi Rita Baltušytė

Iš Redakcijos pašto

Rūgštus pienas su bulvėmis

Be abejo, mes visi norėjome susitikti su laisvos Lietuvos Prezidentu, pirmą kartą atvykusiu į Australiją. Neabejotina, kad be tiesioginių pareigų (verslininkų santykių užmezgimo), Prezidentas taip pat norėjo susitikti su tautiečiais, apsigyvenusiais toliausiai nuo Lietuvos. Kaip gražiai jis pasveikino melbourniečius: „Sveika, Lietuva!“

Turint prieš akis šias prielaidas, yra aišku, kad reikėtų surasti pačią patogiausią vietą, laiką (nes Prezidento laikas labai ribotas) norint, kad susitikimas būtų kuo sėkmingesnis, kad kuo daugiau žmonių galėtų pabūti.

Sydnejaus lietuviškas centras, patinka kam ar nepatinka, yra Bankstown'as, nes jo apylinkėse susisipietusi dauguma tautiečių nuo pačių pirmųjų atvykimo dienų. Todėl čia ir Lietuvių Namai buvo pastatyti, čia ir lietuviška mokyklėlė įsteigta, čia ir ALB Bendruomenės laikraščio redakcija, čia chorų, teatrų repeticijų bei koncertų, čia meno parodų, čia ir skautų, šaulių, ateitininkų, pensininkų, sportininkų, moterų draugijos, bei kitokių stambesnių ir mažesnių organizacijų, būrelių ir grupelių nuolatine susirinkimų ir kultūrinių pasirinkimų vieta. Čia yra mūsų, Sydnejaus lietuvių išeivių, istorija. Ir bet kokiame svečiui norint supažindinti su lietuviška bendruomene, mes pirmiausia ir rodome vietas, kuriose tilpo visa mūsų veikla, nežiūrint to, kad yra daug gražesnių vietų. Gražios vietos, žinoma, pats svarbiausias dalykas turistui, tačiau Lietuvos Prezidentui daugiau rūpi susitikti su dalimi Lietuvos,

negu ieškoti „gražių vietų“.

Tiesia, kaip tik šiuo metu Lietuvių Namai parduoti, o naujieji Lietuvių Namai, taip pat Bankstown'e, dar galutinai neįrežti, ir mes kol kas blaškome po kitų organizacijų patalpas, kurių pilna: už tvoros – Graikų mokykla, skersai gatvės – Lenkų Klubas, ant kampo – Sporto Klubas. Pirmaisiais mūsų atvykimo metais lietuviai pėsti atžingsniuodavo į Bankstown'o Lietuvių Namus iš apylinkių, nes praminti buvo takai ir takeliai.

Tačiau prėjus pusei šimtmečio, dalykai pasikeitė: kažkodėl kelias pailgėjo, laikas sutrumpėjo ir kur galima buvo nukakti per ketvirtį valandos, dabar nebeužtenka ir pusvalandžio. Kažkodėl žingsnis sulėtėjo... Kažkodėl sunkiau susigaudyti žemėlapiuose, sunkiau pataikyti į tinkamą traukinį, autobusą ar laivą. Visa tai rašau, nes žinau, kad vyresnieji Sydnejaus lietuviai ypač norėjo susitikti su „savu“ Prezidentu, nes jis buvo „iš mūsų“; jis irgi pabėgėlis, jis irgi gyvenęs Vokietijos lageruose, jis irgi buvo šėlptas UNRRA'os ir Raudonojo Kryžiaus. Tai retas įvykis, nepasikartojanti istorija, tačiau – sunki padėtis – taip toli vienam „keliauti“ jau pasidarė problema. Visame pasaulyje zoologijos sodai visada įkuriami toli nuo miesto, kad nesigirdėtų maurojimų, bei nekvėpėtų miestas gyvuliais. Prisiminkime Kauno zoologijos sodą, kuris buvo Žaliakalnyje, už didelių Ažuolyno plotų. Parinkti Lietuvos Prezidento susitikimo vietą tolimiausiam Sydnejaus kampe, į kurį norint

patekti reikia pervažiuoti visą miestą, tris kartus keisti susisiekimo priemones – nėra apgalvotas sprendimas. O, be to, \$100 už pietus – neprotingas pinigų švaistymas, kada toks trūkumas paprasčiausių priemonių Lietuvos mokyklose bei ligoninėse. Tai buvo dar viena priežastis, sulaukanti vyresnio amžiaus žmonių.

Manot, kad Prezidentas alkanas ar nepatyręs gero aptarnavimo? Žinot, koks buvo mėgstamiausias valgis pirmojo ir ilgamečio Lietuvos Prezidento Antano Smetonos? – Rūgštus pienas su bulvėmis! Ži-

Miela p. Redaktore,

Bėga metai. Nespėji ir pamatyti, kaip jie nusineša dalę iš mūsų gyvenimo.

Melbourn Katalikių Moterų Draugija užbaigė dar vienus darbo metus. Šia proga

noma, gal ne visi prezidentai turi tokius paprastus norus, tačiau „plėčytis pasirodymui“ ir mityti pinigus nėra protinga.

Atrodo, kad susitikimas su Lietuvos Prezidentu nepavyko, nes viena, Prezidentas buvo nuskriaustas nepamatęs lietuviško gyvenimo centro, o antra, vyresni Sydnejaus lietuviai buvo nuskriausti dėl neįmanomai tolimo kelio ir jiems neįkandamos kainos.

Tikiuosi, kad daugiau tokių klaidų nepasitaikys.

Genovaitė Kazokienė

siunčiame „Mūsų Pastogei“ \$500 auką.

Kūrybingų, prasmingų ir sėkmingų dienų linkių p. Redaktorei ir visiems „M.P.“ darbuotojams.

MKM Draugijos vardu
Halina Statkuvienė

Lietuviškos radijo programos patikslinimas

Teisingas posakis: kas nedirba – tas neklysta. Taip ir man atsitiko ne su darbu, bet su kalba. Radijo programos pravedėjos Rymantės Gell netikėtai užklupta, padariau kai kurių netikslumų. Nepaminėjau Nerijos Žemkalnytės, kuri ant savo pečių nešė didžiąją darbo našą Melbourne ruošiant sutikimą LR Prezidentui Valdui Adamkui. Dalyvavo apie 200 asmenų, bet ne 150 kaip minėjau. Ypač buvo daug jaunimo.

Nors tik ir per trumpą laiką, mes patyrėme Nerijos sugebėjimus, kai ruošė tautinių šokių grupės „Gintaras“ koncertą: „Šokame Tau, Dalia“. Daug širdies įdėta, labai jautriai paruošta programa ne viename išspaudė ašarą. Tarsi nepastebimai, bet labai daug padėjo Nerijos mama Snieguolė.

ALB Melbourne Apylinkės Valdybą sudaro jaunoji karta. Pirm. Bronius Zumeris šiltai žodžiais pasveikino gerb. svečius. Puikiai buvo suorganizuotas LR Prezidento ir atvykusių svečių priėmimas. Nerija daugiausiai prisidėjo darbu, kurį atliko puikiai. Paskubom ruošiant priėmimą, Snieguolė buvo jos parama ir pagalbininkė.

Negalime pamiršti ir visų jaunų tautininkų, kurie mūsų vaišino skaniais užkandžiais ir gėrimais. Tai mūsų pažiba ir pasižadėjimas. Mūsų Bendruomenės Valdybai linkiu su jaunatvišku entuziazmu sėkmingai tęsti tautos išlaikymo darbą išeivijos lietuvių gyvenime.

Halina Statkuvienė

Kas - kur - kaip?

Antanas Laukaitis

Vyčiai sveikina Prezidentą

LR Prezidento Valdo Adamkaus su žmona Alma, Prezidento delegacijos ir kartu atvykusių Lietuvos verslininkų viešnagės Sydnejuje metu, per susitikimo pietus, Prezidentas labai gražiais žodžiais pasveikino Australijos lietuvių ir šiltai bendravo su sydnėjiešiais. Tik gaila, kad Prezidento viešnagė Sydnejuje buvo labai trumpa.

Sydnejaus skautų vyčių Geležinio Vilko būrelis paskutinio savo posėdžio metu, kai buvo išrinktas naujas šio būrelio vadas Edis Karpavičius, nutarė pasveikinti Prezidentą ir ponį Almą, atvykusius į Sydnejų. Valdas Adamkus jaunystėje buvo aktyvus skautas, o vėliau skautas vytis. Gražiai sveikinimo laiške sydnėjiešiai vyčiai, pasveikinę Prezidentą ir ponį Almą, palinkę malonios viešnagės Sydnejuje, Prezidentui padovanojo Geležinio Vilko vyčių ženklą ir pakvietė jį būti būrelio Garbės nariu.

Prezidentą Valdą Adamkų pažįstu jau daug metų, su juo teko labai artimai bendrauti man būnant Australijos, o jam – Šiaurės Amerikos lietuvių sportininkų vadovu. Šūkimo pietų metu Sydnejuje pasisveikinimo kaip seni bičiuliai ir aš jam pasakiau, kaip jaunystėje buvusiam skautui vyčiui, kad sydnėjiešiai įteikia

sveikinimą ir kviečia jį būti jų Garbės nariu. Prezidentas besišypsodamas man pasakė, kad jei esi skautas vytis, tai juo būni visą gyvenimą. Padėkojęs Sydnejaus vyčiams už pasveikinimą, jis pasakė, kad mielu noru priima jų pakvietimą.

Paskutinė tautinė olimpiada

2005 metų birželio 30 d. Kūno kultūros ir sporto departamente įvyko Pasaulio lietuvių forumas, kuriame buvo sprendžiama sporto žaidynių ir Lietuvos tautinių olimpiadų ateitis. Šiame forume Australijai atstovavo ALFAS pirmininkas Rimas Mickus ir Antanas Laukaitis.

Aptarus visus reikalus buvo nuspręsta Sporto žaidynes tęsti ir toliau. Jos bus rengiamos kas 4 metai Lietuvoje. Sekančios įvyks 2009 m. birželio 25 - 28 dienomis ir bus skirtos Lietuvos 100-mečio paminėjimui.

Forumu metu Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentas Artūras Poviliūnas pasiūlė daugiau nerengti Lietuvos tautinių olimpiadų, nes jos tampa masinio sporto varžybomis, kadangi geriausi Lietuvos sportininkai jose nedalyvauja, o užsienyje didelio meistriškumo (sportininkų) tautiečių nėra. Šis pasiūlymas buvo priimtas ir nutarta, kad paskutinė, IV-oji Tautinė olimpiada dar bus rengiama 2006 metais, atrankos varžybos vyks iki 2006 m. birželio 20 d., o finalinės varžybos iki 2006 m. liepos 1 - 5 d. Finalinės varžybos vyks Panevėžyje ir kitose sporto bazėse, kurių nėra Panevėžyje.

Dalyvių amžius – 19 - 25 metai, sporto šakos ir rungtys – olimpinės sporto šakos

6

ir strateginės rungtys.

Užsienio lietuviai gali dalyvauti įvykdę normas arba reikalavimus.

Šios paskutinės Lietuvos tautinės olimpiados tikslas yra Lietuvos sportininkų apžiūra ir atranka rengiantis 2012 metų olimpinėms žaidynėms Londone.

Žiemos olimpiada

Sekmadienį, vasario 27 d. Torino mieste, Italijoje, vyko XX-osios pasaulio žiemos olimpiados uždarymas. Programa buvo labai graži. Matėsi Lietuvos vėliava ir atskiri sportininkai, mosuojantys lietuviškais vėliavėlėmis.

Žiemos olimpiada yra gerokai trumpesnė už vasaros. Torino žaidynės truko tik 17 dienų. Iš viso buvo laimėta 14 - je sporto šakų 84 komplektai medalių, varžėsi iš 88 šalių daugiau kaip 2500 dalyvių. Į žaidynes suvažiavo 10,000 žurnalistų, jas pasaulyje stebėjo apie 2 milijonai žmonių.

Atidarymo ir uždarymo iškilmės vyko Torino "Stadio Comunale", nors kai kurios varžybos vyko ir kituose centruose.

Bilietai kaina į žiemos olimpiadą, lyginant su Atėnų olimpiados bilietais kainomis, buvo daug mažesnė – nuo 20 iki 50 eurų. Abonementai kainavo iki 350 eurų ir pvz. į ledo ritulio ir dailiojo čiuožimo varžybas bilietai buvo išpirkti labai anksti, kaip ir į atidarymo bei uždarymo ceremonijas. Už šiuos bilietus buvo mokamos didelės spekuliacinės kainos.

Torino olimpiadą saugojo 15,000 agentų, policijos ir kariuomenės. Išeina, kad vieną atletą saugojo 6 sargai.

Senovės vasaros olimpiadose moterims buvo draudžiama stebėti varžybas, nes tai buvo daroma dievo Dzeuso garbei ir atletai varžydavosi nuogi. Moterys taip

pat negalėjo dalyvauti varžybose, o jei kurią sugaudavo apgaulingai patekusią į stadioną, tai ją nunesdavo nuo aukštos uolos. Tačiau, vieną kartą ši taisyklė buvo sulaužyta. Moteris, kurios giminei buvo keletas žaidynių nugalėtojų, pati parengė savo sūnų žaidynėms ir pati, norėdama pamatyti jo laimėjimą, slapta nuėjo į stadioną, persirengusi vyriškas rūbias. Ji buvo sugauta ir teisėjai nežinojo ką daryti, nes pagal įstatymą ji turėjo mirti, bet ji buvo olimpinis čempionų dukra, sesuo ir žmona, o dabar dar ir motina. Jos pasiūlymą ir nuo tada buvo įvesta nauja taisyklė – nuo tada ne tik atletai, bet ir treneriai aiškėję turėjo stovėti nuogi.

Žiemos olimpinės žaidynės yra pagylinus jaunos ir neturi senos istorijos. Pirmą kartą dailiojo čiuožimo varžybos buvo įtrauktos į IV -ą olimpiadą, vykusią 1908 metais Londone. Antrą kartą žiemos sporto varžybos vyko 1920 metais, o tikroji žiemos olimpiada įvyko 1924 metais sausio 25 – vasario 4 dienomis Prancūzijoje. Dalyvavo 293 sportininkai iš 16 šalių.

Laimėtojai

Torino olimpiados laimėtojai tapo Vokietijos sportininkai, laimėję 11 aukso, 12 sidabro ir 6 bronzos medalius. Antroje vietoje Amerika su 9 aukso, 9 sidabro ir 7 bronzos medaliais. Trečioje vietoje Austrija - 9 - 7 - 6, ketvirtoje – Rusija - 8 - 6 - 8.

Labai gerai pasirodė Estija, užėmusi 12 vietų su 3 aukso medaliais. Latvija buvo 28 - ta su vienu bronzos medaliu.

Lietuva nelaimėjo nė vieno medalio. Buvo tikėtasi laimėjimų iš ledo šokėjų M. Drobiazko ir P. Vanago, tačiau jiems nugriuvus, jie liko 7-oje vietoje. □

Atsisveikinant su Žemaitijos laukais

Pranas Šimkus

Perrašė dukrė **Lidija Šimkutė** iš palikto dienoraščio

Tėsinys iš "M.P." Nr.8

Juk mes ne amžinai išvykstame iš tėvynės. Tik laikinai. Mes dar grįšime prie savo prabočių kaulų. Mes vėl arsimės brangios tėvynės dirvą. Juk ateis laikas, kai išnyks raudonųjų budelių gaujos iš mūsų brangios tėvynės.

Iš didžiosios kolonos Kretingoje atsiųsime nedidelį skaičių vežimų, tik keturios šeimos: Pociaus, Vasiliausko, Normanto ir mūsų. Kartu su mumis taip pat žygiavo du vokiečių kareiviai, turbūt pametę savo dalinį. Jie pasidėjo savo kuprines ant mūsų vežimų, o važiuojant greičiau ir patys užsisėdavo. Mums kelionėje jie buvo labai geri draugai: ar kur nors kelio paklausti, ar šiaip kokias reikalias mums visada padėdavo. Pervaziavus sieną, kai muose taip pat visur matėsi klaidūs vaizdai: gyventojai buvo išbėgę arba bėgo, nespėdami paminti vieto turto. Daug kur matėsi karvės, kiaulės ir kiti gyvuliai, vaikstantys po laukus be priežiūros. Namai visur buvo tušti, durys atdaros, visur pilna įvairaus turto, rūbų ir kt. Bet susigundyti svetimu turto turbūt nė vienam nekilo noro, nes rūpinosi tik kaip išsaugoti savo gyvybę.

Tomis dienomis mūsų tikslas buvo pasiekti Klaipėdos miestą ir jį pervaziavus kur nors kaime sustoti pailsėti, nors vaikai miegojo ir ant vežimų įsisupę į patalus. Į Klaipėdą turėjome važiuoti šunkeliais, nes didieji keliai buvo užimti kariuomenės. Keletas kilometrų prieš Klaipėdą pamatėme, kaip rusų bombonešiai dienos metu puolė miestą, bet gera priešlėktuvinė gynyba sutrukdė – virš miesto jie numetė tik vieną kitą bombą. Važiuodami matėme rūkstantį mažą namuką, padegta bombos.

Važiuojant per Klaipėdą civilių gyventojų buvo matyti labai mažai – visi buvo evakuoti. Labai liūdnai atrodė tušti

didmiešio namai. Prisiminėme, kad prieš keletą metų šis miestas priklausė Lietuvai, buvo Lietuvos vartai į pasaulį. Dabar namai tušti, tik miesto gatvės pilnos vokiečių kareivių ir kariškios mašinos burzgia gatvėmis. Tarp jų slenka ir mūsų tautiečių vežimai.

Važiuojant per Klaipėdos miestą, mūsų kompaniją ištiko nelaimė: staiga pačiam miesto viduryje, gatvių sankryžoje, prie mūsų nukrito šalia važiuojančio kaimyno Pociaus vežimo ratas. Prišokome visi padėti. Žiūrime, kad pamesta veržlė nuo rato. Pakėlė vežimą užmovėme ratą, bet važiuoti negalime – ratas nesilaiko. Visi nusiminėme, nes nenorėjome palikti draugų, o padėti negalime. Bėgame atgal ieškoti veržlės. Nerandame, o čia karo policija skubina greičiau iš miesto pasišalinti. Ir iš tos keblios padėties mus išgelbėjo su mumis važiuosieji vokiečiai kareiviai. Kazkur gavę, jie atnešė veržlę, kuri kaip tik tiko tam vežimui.

Tai gi, vėl galime važiuoti toliau. Kol pervaziavome Klaipėdos miestą, pradėjo temti. Išvažiavus iš miesto, plente buvo didžiulis susikimšimas mašinų ir pabėgėlių žmonių. Dar prisidėjo ilgos kolonos vedamųjų arklų, kuriuos vedė rusai, tarnaujantys vokiečių kariuomenėje. Todėl visas kelias aidėjo rusiškais keiksmiais. Galėjome slinkti tik labai pamažu. O rytų pusėje nakties tamsoje matėsi gaisrų pašvaistės, švytėjo raketos, dundėjo patrankos. Važiuodami spėliojome, kad galbūt dega Gargždai. Kitoje pusėje atrodė, kad tai gali būti Palangos pašvaistės. O, kaip skaudėjo širdį dėl tėvynės, skėstančios gaisruose, niokojamos piktojo bolševizmo! Važiuodami šilutės link. Mūsų kelionės planas buvo Šilutė – Rusnė. Po to persikelti per Nemuną Rusnės tiltu ir važiuoti toliau į didžiąją Vokietiją.

Kaip ir tikėjomės, tą naktį pailsėti ir

pailsinti arklus mums neteko. Sodybų arti kelio nesimatė, nes buvo labai tamsu. Iš vienos kelio pusės buvo status upės krantas, iš kitos pusės – laukai. Per visą naktį ne tiek važiuodami, kiek stovėjome, nes begalinis susigrūdimas trukdė keliauti toliau.

Pasiekę kažkokį miškelį, sustojome truputį pailsėti, pašerti nuvarytus arklus. Puvslavandį pailsėję, skubėdami važiuodami toliau, nes fronto dundėjimas atrodė visai netoli. Pabėgėlių buvo ne vien mūsų keturi vežimai, bet žymiai daugiau – ir lietuvių, ir vokiečių. Nuo Lietuvos pasienio privažiavę kryžkelę, klausėme vokiečių kareivių, kuria kryptimi važiuoti. Deja, kalbėti vokiškai visi labai menkai temokėjomės, todėl visus klausėme lietuviškai. Vienas iš kareivių paklausė mūsų, iš kurio Lietuvos krašto mes važiuojame. Pasisakė esąs mosėdiškis. Jis klausė, ar nežinome inžinieriaus Razgaičio, kurį matyt pažinojo. Tokiais reikalais domėtis, žinoma, nebuvo kada, todėl nuvažiuodami toliau, norėdami greičiau pasiekti Rusnės tiltą ir Didžiąją Vokietiją. Bet įvyko kitaip, nei buvo mūsų planuota. Pasiekę Kintus, sužinojome, kad Šilutėje jau yra bolševikai. Rusnė galėjome pasiekti tik per Šilutę. Kintuose gi buvo didžiausias susigrūdimas pabėgėlių iš Lietuvos.

Iš vokiečių Lietuvos pasienyje sužinojome, kad kažkur už Kintų vokiečių pionieriai stato keltą per Miniją ir per Nemuną, ir ten bus galima persikelti. Nubėgame žiūrėti, o ten per keletą kilometrų nuo kelto stovi susigrūdę cils pabėgėlių vežimų bei kariškių mašinų. Kelts dar nebaigtas ir privažiuoti nėra vilties.

Nuliūdę, be vilties išsigelbėti, nežinodami, ką daryti, bandėme grįžti atgal bolševikams į nagus. Ir vėl stovime. Netikėtai susitinkame vieną mosėdiškį – tokį Rumbutį iš Šauklių kaimo, kuris su savo vežimu buvo paimtas vokiečių. Su juo pasikalbėję, nutarėme dar pavažiuoti į gretimą mišką, pašerti arklus ir pažiūrėti, ką daryti toliau. Privažiavę miško cigulio so-

dybą, sustojame. Išsikinę, palaidžiame arklus į mišką, pavalgome patys. Baigdami valgyti išgirstame kulkosvaidžių kalenimą. Sužinojome, kad bolševikai prie Kintų veržiasi į mišką. Aplinkui renkasi vis daugiau pabėgėlių vežimų. Visi apimti nerimo, nevilties, nežino ką daryti, o kulkosvaidžių kalenimas vis artėja, bolševikų tankiai veržiasi į Kintus. Mes, keturios šeimos, nuo pradžių laikėsi drauge, paskubomis pasikinkome ir ruošiamės važiuoti atgal kur nors į kaimą, tikėdamiesi apsigyventi kokiame tuščiame ūkyje, nes vietinių gyventojų jau niekur nebuvo. Pavažiavę truputį, vėl kitaip pradėjome galvoti. Vis ta begalinė baimė patekti į bolševikų nagus. Vėl sustojome ir susitarėme praleisti naktį čia pat miške, nes jau visai artėjo vakaras. Pavažiavę į tankumyną vėl išsikinome arklus. Pavėdę pamėškėję kur didesnė žolė pririšame. Patys ruošiamės nakvynei, nors aplink tik tarška kulkosvaidžiai, dunda patrankos. Pasitaisome guolius po spygliuočiais medžiais. Nors krapšnoja rudens lietus, norime pailsėti – gal paskutinė naktį, nes mirime nuolat žiūrį į akis. Raminamės kiek galime. Bet pažiūrėjus į vaikų veidelius, pilnus susirūpinimo ir baimės, nesulaikomai trykšta ašaros. Kuo gi jie kalti, kad savo kūdikystės negali ramiai praleisti gimtoje pastogėje? Prieš bolševizmą visi kalti, kas žmogiška.

Nuovargio nukamuoti atsigulėme pamiegoti, tik staiga mes pažadina priartinusi šarvuota mašina. Atsikėlė padeda mašinai tankumyne pralįsti pro mūsų vežimus. Kiek pavažiavusi mašina sustoja. Greit pajuntame, kad apie mus jau pilnas miškas vokiečių karių, atsiskyrusių nuo savo dalinio. Aplink dunda patrankos, tarška kulkosvaidžiai, aidai šautuvų salvės. Netoli mūsų – didžiulis gaisras. Galvojame, kad tai bolševikai jau siautėja Kintuose, bet pasirodo buvo kitaip: kolonoje užsidedę kažkokia vokiečių mašina su ginklais.

Nuovargio nukamuoti vėl užmingam.

Tėsinys kitame MP nr.

Ivykiai Adelaidėje

Tradicinė Kūčių vakarienė Adelaidėje buvo tikrai gražiai paruošta. Dvylika įvairių patiekalų, kaip ir buvo pažadėta, skoningai buvo išdėstyti ant baltų stalų. Kalėdinė eglutė žibėjo žvakelių šviesomis, o stalus dabino didelės žvakės masyvios žvakidės. Įdomios ir vietos žymnios kortelės: auksu išvedžiotos, su plotke ir Lietuvių Namų virtuvės linkėjimais vokuose. Šeiminkė – p. Regina pati uždegė žvakes ir pakvietė gerb. kun. kleboną Juozą Petraitį pasimelsti ir palaiminti stalą. Po maldų dar sugiedojo me keletą populiarių kalėdinių giesmių. Kaip gerai turėti lietuvių kunigą su tokiu skambiu balsu... Visi buvome gerokai praeikę ir puolėme naikinti pateiktas gėrybes. Ne tik gražiai viskas atrodė, bet ir skanu buvo, nors ir ne visai taip, kaip esame pripratę iš namų. Sunku priprasti prie naujų. Pvz., ne visi mėgsta papūstos teslos kepsniukus. Neprapranta prie "kūčių" – nori "šlizių". Nors "de gustibus non disputandum", bet daugumas dar prisimena, kai Jūratė Grigonytė, cilę metų sėkmingai ėjusi ALB Adelaidės Apylinkės pirmininkės pareigas, ruošė Kūčias

– jos buvo pačios lietuviškiausios ir skaniausios. Pagarba jos tėveliams, kurie be komercinių apskaičiavimų perdavė vaikams tradicijas ir meilę savo tautai.

Esame dėkingi Apvaizdai, kad turime nuolatinę šeiminkę Lietuvių Namuose, kuri gamina kelių patiekalų skanius pietus ir tuo suburia visus pabuvoti, padraugauti, pasikalbėti. Ypač daug dėmesio skiria estetinei stalo išvaizdai. Taigi, valgome ir akimis. Džiaugiamės bent sekmadieniais galėdami pagyventi savitą gyvenimą, nors esame toli nuo Tėvynės.

Naujųjų Metų sutikimo nepavyko suorganizuoti. Daug jaunimo išvyko į Sporto Šventę, o senesnieji nesijungė bendram pobūviui. Kūčiose dalyvavo apie 80 adelaidiškių. Nemažai buvo ir jaunimo.

Vasaris šildė senukams artrito sugeltus kaulus. Daugiau nei savaitę saulutė kūrė po 40 C su magaryčiomis. Jeigu per apsirikimą koks adelaidiškis patektų pragaran, tai pirmo sutikto kipsiuko prašytų įjungti pečiuką.

Dabar jau pratinamės prie šalčių. Šiandien jau 29 C.

Klaudija Vanagienė

Padėka

Melbourn Katalikų Moterų Draugijai, giliai suprantančiai lietuviškos spaudos reikšmę išsivijoje, nuoširdžiai dėkojame už \$500 paramą "Mūsų Pastogei".

LB Spaudos Sąjungos Valdyba
"M. P." Redakcija

Veidrodis į Lietuvą ir pasaulį

Kaip iš giedro dangaus nukrito kristalinis lašas į perkrautą mano pašto dėžutę. Tai – naujas žurnalas anglų kalba "Lithuania Today", Lithuania's international magazine, leidžiamas Vilniuje. Vyriausiojo redaktoriaus padėjėjas – gi melbourniškas Raymondas (Ray) Vyšniauskas.

Žurnale galybė informacijos apie Lietuvą šiandien ir vakar... Neaplenkta ir Australija, su istorinėmis nuotraukomis ir aprašymais iš mūsų gyvenimo bei įsikūrimo Australijoje.

R. Vyšniauskas prašo pagarsinti žurnalą Australijoje. Jeigu ieškote dovanos sveiktaučiu, savo sūnui, dukrai, kurie nelaik moka lietuviškai – tai geresnės dovanos nerasite. Žurnalas yra mėnesinis. Jį galite rasti ir British Airways lėktuvuose, kur gausite veltui. Bereikia tik skristi šios kompanijos lėktuvais.

Žurnalas nėra pigus, jo kaina – 100 Australijos dolerių oro paštu iš Lietuvos. "Papigintas – specialiai Australijos skaitytojams", – sakė R. Vyšniauskas.

Sutikau tarpininkauti Australijoje. Taigi, norintys užsiprenumeruoti žurnalą,

siųskite asmeninius čekius, adresuotus "Lithuania Today". Money Orders – A. Kramiliui. Užtikrinu, kad žurnalas vertas jūsų pinigų, o tuo pačiu padėsite Lietuvai. Laukiu Jūsų atsiliepimų.

Su pagarba A. Kramilius
83 Queen St., Canley Heights, NSW 2166
Tel - Fax (02) 9727 3131

PS. "Lithuania Today"
Lietuvoje Fax: 521 22 400

Praeities šešėliai

Kadaise Australijos lietuviams šiek tiek pažįstamas ar girdėtas sovietinės Lietuvos pareigūnas Vytautas Kazakevičius vėl minimas Lietuvos žiniasklaidoje. Dirbdamas sovietinės Lietuvos "užsienio reikalų ministerijoje" jis lankėsi JAV ir Australijoje, kur susilaukė ir neigiamos reakcijos.

Neseniai Liustracijos komisija, kuri tiria dirbusius su KGB, "Valstybės žiniose" pavičino, jog Vytautas Kazakevičius (dabar 75 metų) bendradarbiavo su KGB ir turėjo slapyvardį "Beržas". Jo pavardė paskelbta todėl, kad iki tam tikro laiko jis pats Liustracijos komisijai nepasiskakė. Lietuvos ypatingojo archyvo KGB dokumentų saugykloje yra išlikę keturi V. Kazakevičiaus pranešimai – du parašyti po jo viešnagės JAV apie asmenis, su kuriais teko bendrauti kelionės metu. Kiti du prane-

šimai – apie profesorės Marijos Gimbutienės viešnagę Lietuvoje 1981 ir 1986 metais. Iš išlikusių archyvinių dokumentų matyti, kad V. Kazakevičius su KGB bendradarbiavo nuo 1963 m. iki 1978 m. Nuo 1983 m. jis bendradarbiavimą su KGB atnaujino.

V. Kazakevičius nuo 1963 m. dirbo savitrašio "Tėvynės balsas" vyriausiojo redaktoriaus pavaduotoju, savitrašio "Gimtas kraštas" redaktoriaus pavaduotoju, Kultūrinių ryšių su užsienio lietuvių komiteto, vėliau pervadinto "Tėviškės" draugija, pirmininko pavaduotoju, leidyklos "Mintis" ir "Gintaro" redakcijos vedėju. Nuo 1983 iki 1990 metų V. Kazakevičius dirbo LTSR užsienio reikalų ministerijos Informacijos ir spaudos skyriaus vedėju.

(pagal "Kauno dieną")

Prie Kūčių stalo iš kairės: P. Snarskis, kun. J. Petraitis ir K. Vanagienė.

Kūčios Adelaidės Lietuvių Namuose. Bendras vaizdas.

Vasario 16-oji: Laukimas

Tokia antraštė, 1990 metais, vasario 16-osios proga Rimvydas Valatka parašė vedamąjį "Gimtajame krašte", paminint septyniadesimt antrą Nepriklausomybės dieną (Gimtas kraštas, nr. 7).

Rašydamas apie užsienyje gyvenančius lietuvių, kurie yra netekę vilties greitai sugrįžti į Tėvynę, jis paminėjo ir Australijoje gyvenantį Vincą Bakaitį, cituodamas jo straipsnį "Mūsų Pastogėje": "Atsimenate, kaip atvykome į Australiją. Australai mus

bandė priskirti prie emigrantų. Ar dar atsimenate, kaip pykome ir šaukėme: mes ne emigrantai, mes politiniai pabėgėliai! Vieną dieną mes grįšime namo, mes čia tik laikinai. Steigėme lietuviškas mokyklas ir klubus. Pykome, kai tautiečiai keitė vardus ir pavardes, kai sukūrė mišrias šeimas ir vaikai jau nebekalbėjo lietuviškai... O dabar? Nejaugi pabėgėliai pasidarė emigrantais? Nejaugi mes čia jau nebelaikiniai?"

Dabar, po 16 metų tokie mano sentimentai atrodo tik svajonės! Sugrįžimas į Tėvynę daugumai yra tik turistinė kelionė.

Vincas Bakaitis

JAV mirė diplomatas Anicetas Simutis

New Yorke kovo 8 dieną mirė iškilus Lietuvos diplomatas, pirmasis atkurtos Lietuvos valstybės ambasadorius Jungtinėse Tautose Anicetas Simutis. Neseniai jam suėjo 97 metai.

1909 metų vasario 11 dieną Tirkšliuose gimęs A. Simutis studijavo Vytauto Didžiojo ir Columbia (JAV) universitetuose. Nuo 1936 metų dirbo Lietuvos generaliniame konsulate New Yorke – sekretoriumi, konsulinio attache, vicekonsulu, generaliniu konsulu.

1991 metais ambasadorius Anicetas Simutis buvo pirmasis Lietuvos atstovas,

įteikęs skiriamuosius raštus Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

A. Simutis buvo aktyvus lietuvių išsivijos bendruomenės narys, daugelio straipsnių JAV lietuvių spaudoje autorius, stengėsi plėtoti New Yorke lietuvių prekybos rūmų veiklą, lankėsi ir skaitė pranešimus lietuvių bendruomenei Argentinoje, Brazilijoje, Urugvajuje ir Venezueloje. 1953 metais jis parengė ir išleido "Pasaulio Lietuvių Žinyną".

Aniceto Simučio nuopelnai Lietuvos valstybei įvertinti LDK Gedimino ordino Didžiuoju kryžiumi ir Komandoro kryžiumi.

Aukos "Mūsų Pastogei"

P. Andriukaitis	NSW	\$ 5.00	Mrs. D. Skorulis	NSW	\$ 35.00
V. Gaidžionis	NSW	\$ 5.00	A. ir O. Kapočiai	NSW	\$ 35.00
A. V. Šutas	NSW	\$ 15.00	P. Armonas	NSW	\$ 35.00
A. Jokantas	NSW	\$ 15.00	D. Šimkanavičius	VIC	\$ 35.00
Mrs. A. Montvidas	NSW	\$ 5.00	E. Pankevičius	VIC	\$ 10.00
B. Malinauskas	QLD	\$ 15.00			
A. Stupuras	VIC	\$ 15.00			
Mrs. V. Lynn	NSW	\$ 35.00			

Nuoširdus ačiū visiems aukotojams.

"Mūsų Pastogės" Administracija

Rašydami testamentą, nepamirškite ir "Mūsų Pastogės".
Remkite išsivijos spaudą!

PLB XII Seimas Vilniuje

Krašto Valdyba praneša, kad iš per Krašto Tarybos narių XXIX Suvažiavimą Melbourne buvo išrinkta keturiolika kandidatų atstovauti Australijos Lietuvių Bendruomenei PLB Seime Vilniuje, tačiau vie-nuolika atsiėmė savo mandatus ir liko tik trys, kurie sutinka ir žada vyksti į Lietuvą. (Jie yra išrinkti pagal gautų balsų skaičių):

Kazys Zdanis iš Melbourne.

Liuda Popenhagen iš Sydnėjaus.

Lilija Kozlovskienė iš Melbourne.

Kadangi Australijos lietuviams Seime buvo skirtos šešios vietos, ALB Krašto Valdyba pakvietė ALB Geelongo Apylinkės Valdybos pirmininką **Stasį Šutą** vyksti į Seimą atstovu, o ne žiūrovu, kaip kad jis buvo žadėjęs. Jam sutikus, pasiuntė PLB Seimui Lietuvoje atstovų sąrašą, susidedantį iš tų keturių asmenų.

Seimo organizatoriai taip pat buvo prašę ALB Apylinkių Valdybų veiklos aprašymų, kurie bus spausdinami PLB XII Seimo leidinyje.

Po pakartotinių raginimų, Krašto Valdyba gavo aprašymus iš Adelaidės, Canberros, Geelongo, Hobarto ir Sydnėjaus Apylinkių Valdybų ir pasiuntė juos Seimo organizatoriams į Lietuvą.

Gaila, kad mūsų kitos ir gan veiklios apylinkės Brisbanėje, Melbourne ir Perthė neįstengė atsitiesti nors trumpų žinučių ir nebūs paminėtos Seimo leidinyje.

ALB Krašto Valdyba

Prašo informacijos

Jau keliasdešimt metų renku Lietuvos valstybės apdovanojimų istoriją, renku pačius Lietuvos ordinus bei medalius, rengiu Lietuvos ir užsienio muziejuose Lietuvos apdovanojimų parodas (jų buvo jau 11 – Madride, Briuselyje, Varšuvoje, Prahoje, Helsinkyje, Maskvoje, Kopenhagoje etc.), rašau apie tai knygas.

2001 ir 2003 metais išėjo dvi didokos mano knygos **“Už nuopelnus Lietuvai”**. Labai gaila, kad knygos labai sunkios (kiekviena jų sveria 3-4 kilogramus, todėl nesvetiška brangu siųsti paštu) ir jos beveik nepasiekusios Australijos lietuvių. Abi knygos – 520 ir 709 puslapių skirtos 1918-1940 metais Lietuvos ordinais ir medaliais apdovanotiems žmonėms. Esu paruošęs ir dar du tos pačios knygos tomus, bet jau apie naujesnius laikus – Lietuvos Respubliką po 1990 metų. Išėjo mano knygos apie Lietuvos apdovanojimus Danijoje, Čekijoje ir Ispanijoje.

Kartu darau dar didesnę projektą – 6 tomų enciklopediją **“Lietuvos karžygiai”**. Ji apie Vyties Kryžiaus kavalierius. Noriu išaiš, sekančiais ir 2008 metais išleisti po dvi knygas ir paskirti jas Lietuvos 1000-mečiui.

Vyties Kryžiaus kavalierių 1918-1940 metais buvo 1,770. Turiu medžiagos apie visus. Kai kuriems (kurių medžiagos turiu daugiau) duosiu ir daugiau vietos (net iki 6 nuotraukų ar dokumentų faksimilių). Apie kiekvieną noriu pateikti jo biografiją, jo žygdarbio (už kurį buvo duotas Vyties Kryžius) aprašymą, o taip pat artimųjų prisiminimus. Todėl labai norėčiau paprašyti Vyties Kryžiaus kavalierių artimuosius:

1. Brūkštelėti nors 1-2 puslapius apie tai, kokį prisimenate Tėtį ar Senelį, koks jis buvo šeimoje, ką kiti apie jį pasakojo. Papasakokite apie šeimos likimą.
2. Paieškoti dar kelių nuotraukų apie jį (gal kariuomenėje, gal vaikystėje, gal su šeima). Galbūt koks nors dokumentas apie jį išlikęs.

Man labai trūksta medžiagos apie Australijoje mirusius Vyties Kryžiaus kavalierius:

1. **Labutį Kazį**, pulkininką, mirė 1975 metais Canberroje;
2. **Miklaševičių-Miklą Juožą**, mirė Sydnėje 1975 metais;
3. **Miliauską Jurgį**, mirė 1971 metais;
4. **Paškevičių Bronių**, pulkininką, mirė 1973 metais;
5. **Tamulevičių Andrių**, mirė 1991 metais Melbourne;
6. **Vasiliūną Leoną**, mirė 1975 metais Adelaidėje;
7. **Višockį Jurgį**, mirė 1965 metais Adelaidėje;
8. **Žilinską Kazį**, mirė 1967 metais Adelaidėje.

Tikriausia Australijoje gyveno ir daugiau Vyties Kryžiaus kavalierių, apie kuriuos aš nežinau. Padėkite man ką nors surasti apie jų gyvenimą. Šeimoms galėčiau pateikti viską, ką radaū apie juos Lietuvos archyvuose. Čiaū elektroniniu paštu atsiųsti dokumentų iš Valstybės archyvo kopijas.

Pagarbiai – **Vilius Kavaliauskas, Blindžių 31-9, LT - 2004 Vilnius / Lithuania**

**Sydney Lithuanian Information Centre (SLIC) now offers
FREE ONLINE LITHUANIAN LANGUAGE LESSONS
www.slic.org.au E-mail: LLLinfo@slic.org.au**

LITHUANIA: Honorary Consuls in Australia

Jurisdiction:.....New South Wales, Queensland and the Australian Capital Territory.

Mr Viktoras Šlitteris, Honorary Consul-General

40 B Fiddens Wharf Road
Killara, NSW 2071

Hours of Business: Monday-Friday: 10.00 a.m. – 4.00 p.m.

Tel.: (02) 9498 2571

Fax: (02) 9498 2571

Jurisdiction:.....South Australia, Western Australia and Northern Territory.....

Ms Janina Vabolis, Honorary Consul

25 McLachlan Avenue
Glenclog North, SA 5045

Hours of Business: Monday-Friday: 10.00 a.m. – 4.00 p.m.

Tel.: (08) 8294 3792

e-mail: jvabolis@senet.com.au

Jurisdiction:.....Victoria and Tasmania.....

Mr Andrew Žilinskas, Honorary Consul-General

56 Somers Street
Burwood, VIC 3125

Hours of Business: Fridays: 9.00 a.m. – 5.00 p.m. e-mail: litconmelb@bigpond.com

Tel.: (03) 9819 5515

Fax: (03) 9808 8300

SYDNĖJAUS LIETUVIŲ KLUBAS

laikinos raštinės adresas:

SUITE 16, 17 KITCHENER PARADE, BANKSTOWN

Tel.: (02) 9708 1414

Fax.: (02) 9796 4962

E-mail: slc@lithuanianclub.org.au

www.lithuanianclub.org.au

“Dainos” choristų dėmesiui

Iki šio laiko reguliarios repeticijos vyko Latvių Namuose, Strathfield. Tėn buvo patogi vieta, tačiau kambarys mažas. Choristo iniciatyva surasta nauja vieta **RSL klube Belfield, kampas Persic ir Bazentin Street**. Nuo kovo 10 dienos repeticijos vyks šiame klube. Repeticijų pradžia 7.30 val. vakaro.

Choro “Daina” Valdyba

Serga Lidcombe klebonas Fr. John Alt

Kun. John Alt po širdies operacijos guli Strathfields Private Hospital. Naudojamės jo bažnyčia ir parapijos sale be jokio mokesčio. Jis patarnauja mūsų laidotuvsė ir visada randa šiltą užjaučiantį žodį lietuviams. Nepamirškite Jo mūsų maldose ir aplankykite ligoninėje.

Parapijos Taryba

Lietuvių kultūrinės veiklos tęstinumas Australijoje mūsų visų reikalas

Remkime Australijos Lietuvių Fondą – aukos atleidžiamos nuo pajamų mokesčio (Tax deductible)

Naudokite pavadinimą anglų kalboje – **Australian Lithuanian Foundation Inc. 44 - 50 Errol St., North Melbourne, Vic. 3051.**

Turint klausimų, galite skambinti Algiiui Šimkui tel.: (03) 9578 4319.

TALKA – SYDNEY – 2006

Savo klientų patogumui ir dėl raštinės pastato saugumo reikalavimų, Sydnėjaus “Talka” dirba

ŠEŠTADIENIAIS, nuo 10 val. iki 12 val.

Suite 16, 17 Kitchener Parade, Bankstown 2200

Tel/Fax: 9796 8662 e-paštas: talka@access.net.au

Prie įėjimo į pastatą (dešinėje pusėje) yra skambutis.

“Mūsų Pastogė”: Skelbimai, užuojautos ir pan. priimami ne vėliau pirmadienio 10 val. ryto.

(Po pietų laikraštis perduodamas spaustuvei)

Deadline for ads – Mondays 10 a.m.

“Mūsų Pastogės” laikinos patalpos

Nuo šeštadienio, 2005 m. lapkričio 26 dienos, “Mūsų Pastogės” redakcija dirba laikinose patalpose: **Suite 16, 17 Kitchener Parade, Bankstown 2200.**

Redakcijai korespondenciją prašome siųsti pašto dėžutės adresu:

P. O. Box 550, Bankstown, NSW 1885.

Telefono ir fakso numeriai išliks tie patys:

tel.: (02) 9790 2319, fax: (02) 97903233.

Prieš siunčiant Redakcijai faksą prašome paskambinti, nes faksas būna išjungtas.

Dalia Doniela, MP redaktorė

Mūsų Pastogė

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY

Published by the Lithuanian Community Publishing Society Ltd.

Leidėjas Lietuvių Bendruomenės Spaudos Sąjunga

Leidėjo, administracijos ir redakcijos adresas: **P.O. Box 550, Bankstown, NSW 1885.**

Tel.: (02) 9790 2319, Faksas: (02) 9790 3233, E-mail: mpastoge@bigpond.com

Tinklapis: **www.users.bigpond.com/mpastoge**

Redaktorė Dalia Doniela

Redakcinė Kolegija: Antanas Laukaitis, Kęstutis Protas, Vytenis Šliogeris
Redakcija rašinius taisy ir skelbia savo nuožiūra. Rankraščiai negrąžinami ir nesaugomi. Spausdinamuose rašiniuose reiškia nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos ir leidėjų nuomone.

Prenumerata metams \$65.

Užsienyje oro paštu - \$140.00. N.Zelandijoje oro paštu \$115.00.

Organizacijų informaciniai skelbimai – neapmokami.

Apmokamų skelbimų kaina: \$6.60 (įskaitant GST) už 1 cm per dvi skiltis.

Lietuviškos organizacijos 15% nuolaida. Kartojant, 50% nuolaida.

Šventiniai sveikinimai – \$20, užuojautos ir maži vienkartiniai skelbimai – \$25.

Už skelbimų turinį redakcija neatsako.